

Фикҳи мусаввари ибодот

Осонсозӣ ва омӯзиши аҳкоми Ислom

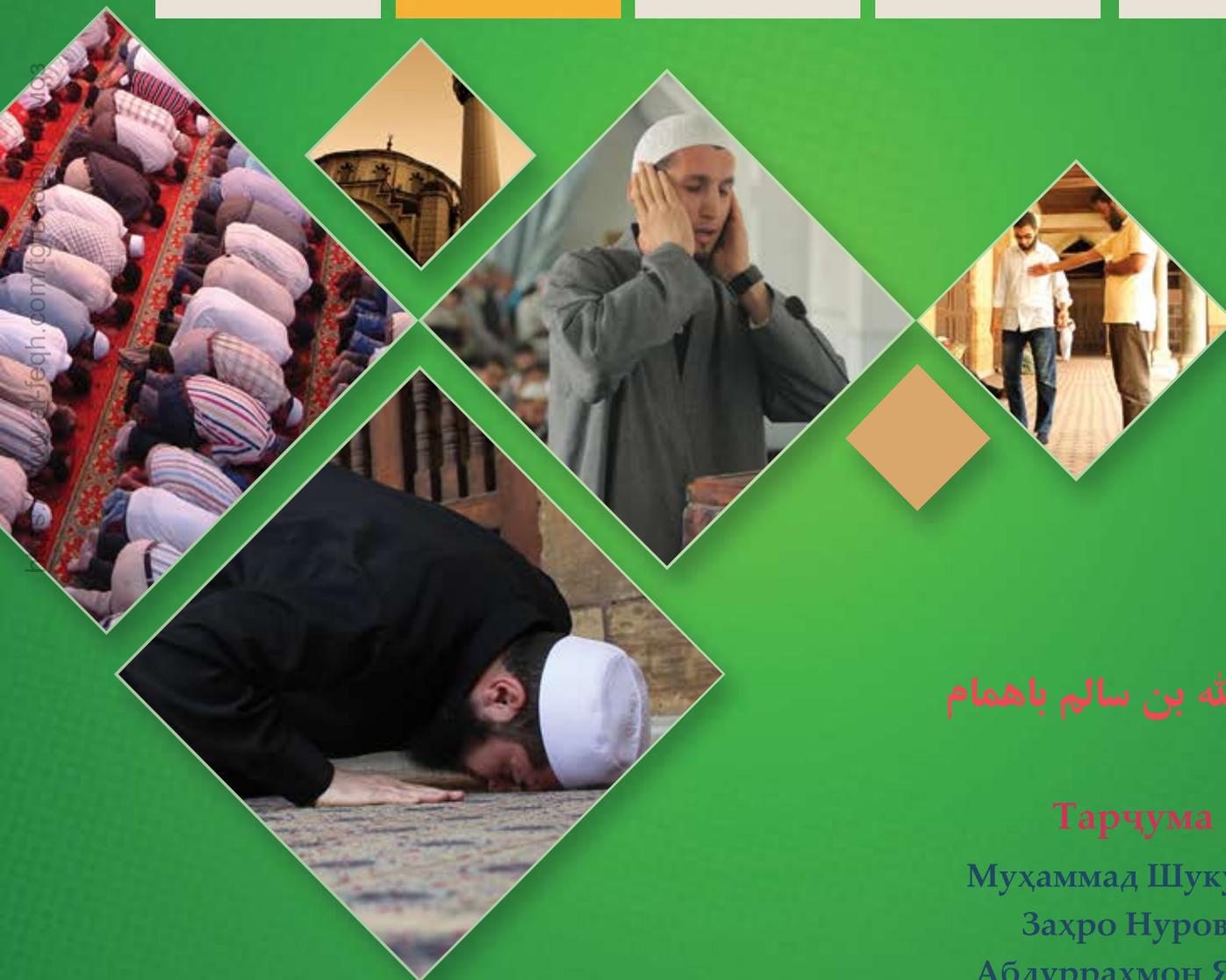
Покӣ

Намоз

Рӯза

Закот

Ҳаҷ

د. عبدالله بن سالم باهمام

Тарҷума

Муҳаммад Шукуров

Заҳро Нурова

Абдурахмон Янги

Васфи намоз

6

Васфи намоз

Рӯ ба қибла кардан ва тақбири таҳрима

- Касе, ки бихоҳад намоз адо кунад, рӯ ба қибла меистад, бо ин эҳсос, ки дар баробари Аллоҳи мутаъол истода, дар намоз хошеъ бошад.

- Пас аз он дар дили худ нияти намозро мекунад.

- Сипас ҳар ду дасти худро то шона ва ё то гӯшҳояш баланд карда, меғӯяд: (الله أكبر).⁽¹⁾

- Пас аз он дасти чапашро бо дасти росташ қабза мекунад ва ё ин, ки дасти росташро бар дасти чапаш мегузорад, баробар аст, ки зери ноф ва ё бар синааш бигзорад.⁽²⁾

(1) Ба ривояти Муслим.
(2) Ба ривояти Аҳмад.

Дуои истифтоҳ (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ) ва Фотиҳа хондан

- Намозгӯзор сари худро ҳам карда, ба мавзеи сачдааш назар мекунад,⁽³⁾ сипас меғӯяд:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ. وَتَبَارَكَ اسْمُكَ. وَتَعَالَى جَدُّكَ. وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»⁽⁴⁾

(3) Ба ривояти Бухорӣ.
(4) Ба ривояти Муслим.

М а т л а б ҳ о

Рӯ ба қибла кардан ва тақбири таҳрима

Дуои истифитоҳ (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ) ва Фотиҳа хондан

Рукӯъ ва баланд шудан аз он

Сачда ва баланд шудан аз он

Ташаҳҳуд

Салом додан

Зикрҳои баъд аз намоз

https://www.al-feqh.com/tg/vasfi-namoz

- Пас аз он ба садои паст мегӯяд
 «أعوذ بالله من الشيطان الرجيم» «بسم الله الرحمن الرحيم»⁽¹⁾

- Баъд аз он сураи Фотиҳаро бихонад ⁽²⁾ ва сипас (омин) бигӯяд, яъне: Эй бори Худоё! иҷобат кун.

- Пас аз он намозгӯзор баъд аз Фотиҳа сураи дигаре бихонад ва ё баъзе оёт аз Куръонро, ки барояш осон бошад, дар ду ракаъати аввал бихонад, дар ду ракаъат намози субҳ ва ду ракаъати аввали шом ва ишо қироъат ба садои баланд бошад.

Рукӯъ ва баланд шудан аз он

- Намозгӯзор такбиргӯён ба рукӯъ меравад ва дар рукӯъ дастонашро ба зонӯҳояш мегузорад тавре, ки миёни ангуштонаш гушоиш буда, зонӯҳояшро қабза кунад, пас аз он се бор бигӯяд: «سبحان ربي العظيم»⁽³⁾.

- Баъд аз он аз рукӯъ баланд шуда мегӯяд (имом бошад ё танҳогозур): «سمع الله لمن حمده»⁽⁴⁾ ва ҳама мегӯянд:

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ. مَلَأَ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَلَأَ مَا بَيْنَهُمَا. وَمَلَأَ مَا سَخَتْ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَهُ»⁽⁵⁾

(1) Ба ривояти Муслим.
 (2) Ба ривояти Бухорӣ.
 (3) Ба ривояти Тирмизӣ.
 (4) Ба ривояти Тирмизӣ.
 (5) Ба ривояти Тирмизӣ.

Саҷда ва баланд шудан аз он

- Намозгӯзор такбир мегӯяд ва пас аз он ба саҷда меафтад, аввал зонӯҳояш бар замин мерасад, баъд аз он дастонаш пас аз он пешонӣ ва бинии ӯ. Дастонаш дар баробари гӯшҳо ва ё шонаҳояш бар замин меғӯзорад ва ангуштонаш ба сӯи қибла буда соиди⁽⁶⁾ дастонашро аз замин баланд намуда

ва бозӯвонаш ро аз паҳлӯҳояш дур медорад ва шикамашро аз ронҳояш низ дур месозад ва се бор мегӯяд: «سبحان ربي الأعلى»⁽⁷⁾ ва дуои бештар дар саҷда мехонад.

(6) Ба ривояти Абӯдӯду.
 (7) Ба ривояти Муслим.

- Баъд аз он такбиргӯён сарашро баланд мекунад ва дастонашро баланд намекунад, дар ҳоле, ки кафи пои чапашро хобонида⁽¹⁾ ва кафи пои росташро истода карда ва ангӯштонашро ба сӯи қибла гардонда менишинад ва меғӯяд:

«اللهم اغفر لي. وارحمني. واجبرني. واهدني. وارزقني»⁽²⁾.

- Пас аз он такбиргӯён сарашро баланд мекунад ва ба нишастани кӯтоҳе менишинад, ки ҷалсаи истироҳат гуфта мешавад, ба далели ҳадиси Молик бин Хувайрис (р), ки намози он ҳазрат (с) васф намуда, ин ки эшон (баланд нашуданд, магар баъд аз нишастан)⁽³⁾

- Баъд аз он такбиргӯён барои рақаъати дуввум дар ҳоле, ки ба дастонаш таъя зада, баланд мешавад⁽⁴⁾

- Пас аз он рақаъати дуввумро монанди аввал мехонад, вале дуои истифтоҳ (سبحانك) намехонад.

Ташаҳҳуд (Аттаҳиёт хондан)

Ҳаргоҳнамозгӯзор дурақаъатиаввалроадо кард, барои хондани ташаҳҳуд менишинад, ба гунае, ки кафи пои чапашро мехобонад ва кафи пои росташро баланд мекунад, дастонашро рӯи ду рошаш меғӯзорад, кафи дасти чапашро боз месозад, ангӯштони хинсар ва бинсарро бо ибҳоми дасти рост ҳалқа мезанад ва бо ангӯшти субоба дар ҳангоми ташаҳҳуд, ишора мекунад ва назарашро ба он мутаваҷҷеҳ месозад ва меғӯяд:

«التحيات لله. والصلوات والطيبات. السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله»⁽⁵⁾.

(5) Ба ривояти Абӯдуов.

(1) Ба ривояти Муслим.
(2) Ба ривояти Тирмизӣ.
(3) Ба ривояти Бухорӣ.
(4) Ба ривояти Бухорӣ.

- Баъд аз он -агар намоз беш аз ду ракаъат буд, тақбиргӯён дар ҳоле, ки дастанаширо баланд намуда бармехезад, ду ракаъати баъдӣ ба ҷӯз сураи Фотиҳа, дигар сура ро намехонад.

- Дар ташаҳҳуди охир мутаваррик менишинад ва таваррук: ба нишастан бар мақъаб дар ҳоле, ки пои чап паҳн шуда аз зери пои рост берӯн шавад, гуфта мешавад. Он ҷӣ дар ташаҳҳуди аввал омада аст, мехонад ва зиёда аз он меғӯяд:

«اللهم صل على محمد وعلى آل محمد. كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد. كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد»⁽¹⁾

- Пас аз он меғӯяд:

«اللهم إني ظلمت نفسي ظلما كثيرا ولا يغفر الذنوب إلا أنت فاغفر لي مغفرة من عندك. إنك أنت الغفور الرحيم»⁽²⁾

:Ва ё меғӯяд

«اللهم إني أعوذ بك من عذاب جهنم. ومن عذاب القبر. ومن فتنة الحيا والممات. ومن شر فتنة المسيح الدجال»⁽³⁾

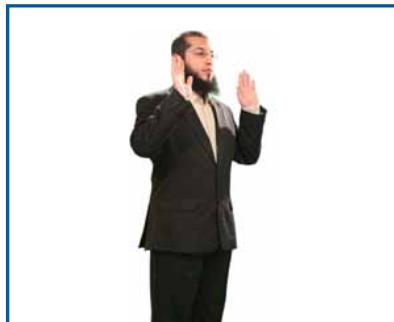
Ва дар назди баъзе аз айима, дуоҳои маъсури дигареро мехонад.

Салом додан

Ва намозгӯзор дар поёни намоз ба дасти рости худ ҷунин салом медиҳад: «السلام عليكم ورحمة الله» ва ҳамчунин ба самти чап низ салом медиҳад.

(1) Ба ривояти Бухорӣ.
(2) Ба ривояти Бухорӣ
(3) Ба ривояти Бухорӣ.

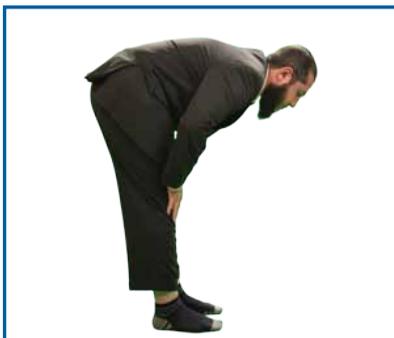
Тарҳи намоз

Баланд кардани дастанаши баробари шонаҳо

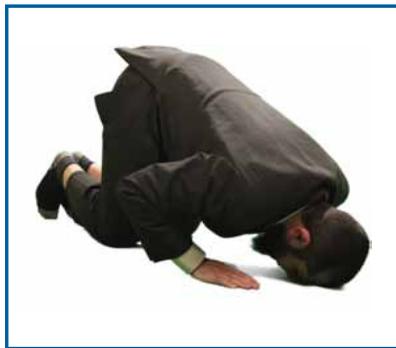

Хондани Фотиҳа

Гукуъ ва оаланд шудан аз он

Китоби Салот

Саҷда ва баланд шудан аз он

Нишастан миёни ду саҷда

Ташаҳхуд (Аттаҳиёт хондан)

Салом додан

Азкорҳои баъд аз намоз

- «أستغفر الله» (се бор), «اللهم أنت السلام، ومنك السلام، تباركت يا ذا الجلال والإكرام»⁽¹⁾.

- «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد»⁽²⁾.

- «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه، له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله، مخلصين له الدين ولو كره الكافرون»⁽³⁾.

- «سبحان الله، والحمد لله، والله أكبر» (се бор) «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير»⁽⁴⁾.

- (1) Ба ривояти Муслим.
- (2) Ба Ривояти Бухорӣ.
- (3) Ба Ривояти Муслим.
- (4) Ба ривояти Муслим.

- «اللهم أعني على ذكرك. وشكرك. وحسن عبادتك»⁽¹⁾.

- Қироът: Ояталкурсий ва сураи Ихлос ва сураи Фалақ ва сураи Нос.⁽²⁾

- Ва низ меғӯяд: «اللهم إني أسألك علما نافعاً . وعملاً متقبلاً»⁽³⁾ ورزقا طيباً . وهدى من الله عز وجل

аз салом додан аз намози фаҷр.

(1) Ба ривояти Абӯдовуд.

(2) Ба ривояти Насойи.

(3) Ба ривояти Насойи.

Масоил

1. Бархе аз мардум ҳангоме, ки пойҳояшонро дар вазъияти матлуб ва саҳеҷ (дар ништастан барои ташаҳҳуд ва ё байни ду сачда) бигзоранд, эҳсоси дарди шадид мекунанд, барои онҳо дуруст аст, то дар ҳар вазъияте, ки бошанд бинишинанд, зеро машақату сахти, суҳулату осониро бор меоварад.
2. Зан монанди мард аст дар васфи намоз.

